

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2014. gada 19. maijā
(OR. en)**

9956/14

**JAI 332
ENFOPOL 138
COTER 34**

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Iepr. dok. Nr.:	5643/5/14
Temats:	Pārskatīta ES stratēģija, lai apkarotu radikalizāciju un

1. Padome 2013. gada 6. un 7. jūnijā vienojās par secinājumiem, ar kuriem aicina atjaunināt Radikalizācijas un teroristu vervēšanas apkarošanas stratēģiju ¹.
2. Pēc tam 2014. gada 15. janvārī Komisija iesniedza paziņojumu par Radikalizācijas, kas rada terorismu un vardarbīgu ekstrēmismu, novēršanu ².
3. Pārskatītās ES stratēģijas projektu delegācijas apsprieda Terorisma jautājumu darba grupas 6. marta, 8. aprīļa un 13. maija sanāksmēs, kā arī Terorisma jautājumu darba grupas un Terorisma starptautisko aspektu jautājumu darba grupas kopīgā sanāksmē 14. maijā, kurā tika panākta vienošanās par pielikumā izklāstīto tekstu.
4. Turklāt Terorisma jautājumu darba grupa vairākkārt debatēja par to, kā īstenot pašreizējo pārskatīto stratēģiju, un pašlaik izstrādā pamatnostādnes šajā jautājumā.

¹ Dok. 9447/13 JAI 366 ENFOPOL 137 COTER 45.

² Dok. 5451/14 JAI 30 ENFOPOL 5 COTER 3.

5. Visbeidzot būtu jānorāda, ka Pārskatītā plašsaziņas līdzekļu saziņas stratēģija ³ joprojām ir spēkā, kaut gan ar pašreizējo pārskatīto stratēģiju tiek pievienoti jauni elementi, jo īpaši attiecībā uz novēršanu.
6. Šajā sakarībā Pastāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta apstiprināt minēto pārskatītās ES stratēģijas projektu un to iesniegt Padomei apstiprināšanai.

³ Dok. 5469/3/07 REV 3 ENFOPOL 8 COTER 3 CATS 23 COPS 22 EU RESTRICTED.

Projekts – Pārskatīta ES Radikalizācijas un teroristu vervēšanas apkarošanas stratēģija

1. Terorisms apdraud visas valstis un visas tautas. Tas rada nopietnu risku Eiropas Savienības un tās dalībvalstu drošībai un tās pilsoņu un iedzīvotāju dzīvībai. ES ir apņēmusies pilna veikt pasākumus pret terorismu visās tā izpausmēs un pret radikalizāciju un teroristu vervēšanu.
2. Lai stiprinātu mūsu politiku radikalizācijas un teroristu vervēšanas novēršanai, 2005. gadā tika pieņemta stratēģija un rīcības plāns. Stratēģija tika atjaunināta 2008. gada novembrī. Pēc Padomē 2013. gada martā notikušajām diskusijām par ES Radikalizācijas un teroristu vervēšanas apkarošanas stratēģijas pārskatīšanu, Padome 2013. gada 6. un 7. jūnijā vienojās par secinājumiem, ar kuriem aicina atjaunināt šo stratēģiju. Pēc tam Komisija 2014. gada 15. janvārī iesniedza Paziņojumu "Radikalizācijas, kas rada terorismu un vardarbīgu ekstrēmismu, novēršana", kura saturs tika ņemts vērā šajā dokumentā.
3. Šajā stratēģijā ir izklāstīts, kā Savienība un dalībvalstis apkaros radikalizāciju un teroristu vervēšanu, ņemot vērā draudu mainīgo raksturu un to, ka pēdējo piecu gadu laikā mūsu izpratne par radikalizāciju un teroristu vervēšanu ir augusi.
4. Šī stratēģija ir daļa no plašākas ES terorisma apkarošanas stratēģijas un rīcības plāna, ko Eiropadome apstiprināja 2005. gadā. Saistībā ar minēto sistēmu stratēģijas mērķis ir risināt jautājumu par radikalizāciju, kas noved pie terorisma.

Problēma

5. Stratēģijas galvenajam mērķim vajadzētu būt novērst to, ka personas kļūst radikālas, tiek radikalizētas un vervētas terorismam, un novērst nākamās teroristu paaudzes rašanos.

6. Lai to varētu veikt efektīvi, mums ir jāatzīst, ka radikalizācijas un terorisma līdzekļi un izpausmes pastāvīgi attīstās. "Vietējie" teroristi, personas, kuras atbalsta ekstrēmistu ideoloģiju, kas saistīta ar terorismu, teroristi, kas darbojas vieni paši, ārvalstu kaujinieki un jebkādas citas terorisma izpausmes, kā arī interneta un sociālo plašsaziņas līdzekļu mobilizācijas un komunikācijas potenciāls ir iespējami kanāli, caur kuriem varētu notikt radikalizācija un teroristu vervēšana.
7. Tāpēc ir nepieciešams konsekventi pārskatīt mūsu prioritātes un nodrošināt, ka mūsu drošības pieeja var risināt jaunas draudu izpausmes.
8. Kaut arī atbildība par radikalizācijas un teroristu vervēšanas apkarošanu galvenokārt ir dalībvalstīm, ar šo stratēģiju būtu jāpalīdz dalībvalstīm vajadzības gadījumā izstrādāt savas programmas un politiku, kurās tiek ņemtas vērā katras dalībvalsts konkrētās vajadzības, mērķi un spējas. Neskatoties uz radikalizācijas un vervēšanas draudu īpašo raksturu valstīs, ES centieni tomēr var pievienot vērtību valstu un vietējiem centieniem un nodrošināt būtisku satvaru sadarbībai attiecībā uz atbilstīgiem atbildes pasākumiem, kas jāveic visā ES, un dalīties labākā praksē par veidiem, kā efektīvi reaģēt uz radikalizāciju gan vietējā, gan valsts, gan Eiropas un starptautiskā līmenī.
9. Agrāko gadu pieredze ir atklājusi, ka radikalizācijas un teroristu vervēšanas efektīvai apkarošanai ir nepieciešama līdzsvarota pieeja attiecībā uz pasākumiem, kas saistīti ar drošību, un centieniem cīnīties pret faktoriem, kas var radīt radikalizāciju un teroristu vervēšanu sekmējošu veidi.

Mūsu izejas punkti

10. Kopumā radikalizācijas un teroristu vervēšanas problēmu valdības neatrisinās strādājot vienatnē, bet sadarbojoties ar kopienām, pilsonisko sabiedrību, nevalstiskām organizācijām (NVO) un privāto sektoru. Tas prasa kopīgus centienus vietējā, reģionālā, valsts, Eiropas un starptautiskā līmenī.
11. Cilvēktiesību un mūsu pamatbrīvību pilnīga ievērošana veido vienu no pamatelementiem mūsu darbā, kura mērķis ir apkarot radikalizāciju un teroristu vervēšanu. Visi pasākumi jāveic, pilnībā ievērojot šīs pamattiesības un brīvības. Uzmanība būtu jāpievērš dialoga attīstībai, lai veicinātu savstarpēju izpratni un saprašanos. Jāizvairās stigmatizēt jebkādu konkrētu personu grupu.
12. Citi izejas punkti ietver atvērtību un pārskatāmību, efektivitāti, elastību un pastāvīgu valsts un starptautisko sadarbību.
13. Kopumā mēs vienmēr nodrošināsim to, ka netiek apdraudētas pamattiesības, starptautiskās tiesības un tiesiskums.

Mūsu reakcija

14. Lai apkarotu radikalizāciju un teroristu vervēšanu, mēs cita starpā apņemamies:
 - veicināt drošību, tiesiskumu un vienlīdzīgas iespējas visiem;
 - nodrošināt, lai vispārējais viedoklis dominētu pār ekstrēmistu viedokli;
 - uzlabot valdību savstarpēju saziņu;
 - atbalstīt terorisma apkarošanas vēstījumus;
 - apkarot radikalizāciju un teroristu vervēšanu tiešsaistē;
 - apmācīt, veidot spējas un iesaistīt vadošos praktiķus visās attiecīgajās nozarēs;
 - atbalstīt privātpersonas un pilsonisko sabiedrību izturētspējas veidošanā;
 - atbalstīt izstāšanās iniciatīvas;
 - atbalstīt turpmākus pētījumus par radikalizācijas un teroristu vervēšanas tendencēm un problēmām;
 - saskaņot iekšējo un ārējo darbu radikalizācijas apkarošanā.

Veicināt drošību, tiesiskumu un vienlīdzīgas iespējas visiem

15. Cilvēktiesību pārkāpumi var radīt neapmierinātību un apstākļus, kas veicina radikalizācijas un teroristu vervēšanas izplatīšanos.
16. Faktori, kas var veicināt radikalizācijas un teroristu vervēšanu var ietvert dažāda rakstura izpratni, tostarp nevienlīdzību, marginalizāciju, sociālo atstumtību un apgrūtinātu piekļuvi kvalitatīvai izglītībai. Minētie faktori paši ne vienmēr noved pie radikalizācijas un teroristu vervēšanas, bet var palielināt interesi par ekstrēmistu vēstījumiem, kas atbalsta terorismu vai ir saistīti ar to.
17. Mums *inter alia* ir jākoncentrējas uz nevienlīdzības un diskriminācijas apkarošanu tajās jomās, kurtā pastāv, veicinot starpkultūru dialogu, stiprinot izglītību, lai sekmētu iespējas un kritisko domāšanu, un veicinot iecietību un savstarpēju cieņu, apmainoties ar viedokļiem un darot zināmus pilsoniskajai sabiedrībai panākumus šajās jomās. Šis darbs ir nozīmīgs un vērtīgs pats par sevi, un tam nav vajadzīgs ekskluzīvs un skaidri norādīts radikalizācijas vai terorisma apkarošanas mērķis.
18. Ārpus Eiropas mums ir jāturpina veicināt labu pārvaldību, tiesiskumu, cilvēktiesības, demokrātiju, izglītību, ekonomikas attīstību, drošības sektora reformu un stabilitāti ar politiskā dialoga palīdzību, un izmantojot mūsu palīdzības programmas.

Nodrošināt, lai vispārējais viedoklis dominētu pār ekstrēmistu viedokli

19. Ekstrēmistu pasaules uzskati var novest pie tā, ka atsevišķas personas pieņem un mēģina attaisnot vardarbību. Ekstrēmistu propagandā izmanto vienkāršotu retoriku, kurā kroplota pasaulē esošo konfliktu realitāte un kurā šie konflikti izmantoti par iespējamiem pierādījumiem, kas atspoguļo nesaskaņas starp dažādām vērtībām un sociālām izvēlēm.

20. Mums ir jāpalielina informētība un jāuzsver vairākuma viedoklis, kas atbalsta mērenību un neatbalsta vardarbības izmantošanu. Mums ir ne tikai jāstiprina mēreni viedokļi – mums ir jānodrošina, ka tos sadzird. Šie viedokļi ir jādara zināmi, izmantojot atbilstošu platformu, piemēram, plašsaziņas līdzekļus un sociālos plašsaziņas līdzekļus, kuriem jābūt ticamiem mērķauditorijai. Būtu jāveicina un jāatbalsta pilsoniskās sabiedrības tieša iesaiste, sekmējot mērenu atbildes reakciju. Attiecībā uz radikalizāciju, kas izraisa reliģiski motivētu terorismu, ir nepieciešams dialogs starp publiskā sektora iestādēm un attiecīgām dažādām sociālām, kultūras un reliģiskām grupām vai to vadītājiem.
21. Turklāt mums ir jāturpina centieni vajadzības gadījumā izveidot neitrālu vārdu krājumu, lai nodrošinātu, ka mūsu idejas netīši nesaasina atšķirības.

Uzlabot valdību savstarpēju saziņu

22. Valdību savstarpēja saziņa nav tikai līdzeklis, lai paziņotu par politikas lēmumiem, tas ir arī iedarbīgs instruments, lai atbalstītu politikas īstenošanu. Ja par politiku nav paziņots efektīvi un iedarbīgi, tostarp tiem, kas var būt neaizsargāti pret radikālistu vēstījumiem, mēs riskējam ar to, ka ekstrēmistu uzskati paliek neapstrīdēti.
23. Mums jāveicina, ka tiek izstrādātas īpaši pielāgotas saziņas metodes, ar kurām apstrīd ekstrēmistu ideoloģiju, ar ko atbalsta vai kas ir saistīta ar terorismu vai nu tiešsaistē vai bezsaistē. Ir būtiski, ka informācija tiek sniegta saturam un publikai piemērotā valodā, izmantojot virkni ticamu un atbilstošu izplatīšanas kanālu, un ka tiek apstrīdēta radikāla vai ekstrēmistu sniegta informācija tajās platformās, kuras visbiežāk izmanto tie, kas ir visvairāk apdraudēti kļūt radikalizēti. Vienotas pieejas izmantošana attiecībā uz komunikāciju nedarbosies. Tomēr tajā pašā laikā mums ir jānodrošina konsekvence, skaidrība un nepārtrauktība mūsu vēstījumu sniegšanā visos līmeņos.

24. Ir svarīgi, ka mēs skaidri norādam, par ko mēs iestājamies, mūsu kritērijus un vērtības – starptautiskās tiesības, cilvēktiesības un tiesiskumu. Mums būtu jācenšas uzlabot arī valdības sniegto informāciju par padarīto darbu, piemēram, humāno palīdzību un attīstības palīdzību. Šādu informāciju mums jāmeģina sniegt atbilstīgi, saistošā veidā un jēgpilni, jo īpaši tiem, kuri jūtas īpaši naidīgi un sociāli atstumti. Mums jābūt arī skaidrībā par mūsu politiku, mūsu stratēģijām un mūsu mērķiem, tostarp saistībā ar terorisma un radikalizācijas apkarošanu.
25. Interneta un sociālo plašsaziņas līdzekļu izmantošana ir ārkārtīgi svarīga, lai tostarp nekavējoties reaģētu uz tiešsaistes retoriku, kas atbalsta terorismu, un sasniegtu tos, kas ir visneaizsargātākie pret radikalizācijas vēstījumiem. Šajā sakarā būtu jāveicina publiskā un privātā sektora partnerība, lai risinātu problēmu saistībā ar radikalizāciju tiešsaistē.

Atbalstīt terorisma apkarošanas vēstījumus

26. Atbildes vēstījumiem ir divi mērķi: pārliecināt tos, kas jau ir iesaistījušies vardarbīgā ekstrēmismā, atteikties no tā un atturēt tos, kas atbalsta teroristu vēstījumus, aktīvi iesaistīties to darbībās.
27. Mums būtu jāatbalsta un jāpalielina tādu atbildes vēstījumu skaits, kurus sagatavo personas ar ietekmi vietējā līmenī, tostarp kopienu vadītāji tajos gadījumos kad šo jēdzienu piemēro, skolotāji, ģimenes, jaunatnes darbinieki, sabiedrības pārstāvji, domātāji, pētnieki, akadēmisko aprindu pārstāvji, reliģiskie līderi, uzņēmēji, plašsaziņas līdzekļu personības, dziedātāji, sporta zvaigznes un citi, kuri vada vai veido sabiedrisko domu un kuri prot izstāstīt pozitīvu un ticamu stāstu. Mums būtu jāuzsāk projekti ar šiem dalībniekiem visos līmeņos un jāstrādā, lai nodrošinātu, ka tie tiek pienācīgi pilnvaroti un atbalstīti.
28. Viens no visefektīvākajiem darbiem saistībā ar atbildes vēstījumiem ir saistīts ar terora aktos cietušo grupām, lai izveidotu patiesi pārliecinošu vēstījumu. Daudzi terorismā cietušie jau ir iesaistījušies novēršanas pasākumos, izmantojot sabiedriskus informatīvus pasākumus; mums ir jāturpina atbalstīt viņu centienus. Kā liecinieki tām sekām, kuras teroristiski uzbrukumi rada cilvēcei, upuri un viņu ģimenes ir vispiemērotākās, lai neļautu glorificēt un deleģitimizētu teroristu vēstījumu.

29. Šajā sakarā varētu izpētīt ticamas liecības, piemēram, tādas, ko devuši bijušie teroristi, kuri pametuši vardarbības ceļu, vai viņu ģimenes locekļi. Mums būtu jāapkopo un jāveicina viņu liecības, jo tās arī ir spēcīgi instrumenti, lai apkarotu vēstījumus un šķietamus ideālus.

Apkarot radikalizāciju un teroristu vervēšanu tiešsaistē;

30. Internets un sociālie plašsaziņas līdzekļi var tikt izmantoti, lai izplatītu propagandas materiālus, iegūtu līdzekļus, vervētu līdzīgi domājošas personas un sazinātos ar tām, un arī kā virtuālas apmācības nometne, kā arī kā prasmju un zinātības apmaiņas līdzeklis. Internets ir arī starptautisks tīkls, kas iesniedzas dažādu valstu jurisdikcijās.
31. Darba apjoms, lai vērstos pret radikalizāciju tiešsaistē un teroristu vervēšanu, ir ļoti plašs. Tas ietver darbības, kuru mērķis ir novērst to, lai teroristi izmantotu internetu, kā arī iniciatīvas, lai apstrīdētu teroristu vēstījumu. Dažas no tām var īstenot valstu vai Eiropas līmenī un dažas var izvērst pilsoniskās sabiedrības pārstāvji un organizācijas, un tās nepieciešamības gadījumā tiek veicinātas. Ja saturs, tostarp materiāli, kas atrodas trešo valstu serveros, ir nelikumīgi, ir jābūt procedūrām, lai risinātu šo jautājumu ātri un efektīvi. Šim darbam ir nepieciešams efektīvs dialogs ar privāto sektoru, jo īpaši interneta nozarē ne tikai Eiropā, bet arī ārpus tās. Tāpat būtu jācenšas izmantot internetu un sociālos plašsaziņas līdzekļus, lai veicinātu atbildes vēstījumus. Visas darbības jāveic saskaņā ar tiesiskuma principiem un pilnībā ievērojot starptautiskos tiesību aktus cilvēktiesību jomā.
32. Mums būtu jāturpina izskatīt iespējas aktīvi novērst radikalizāciju un vervēšanu terorismam, izmantojot internetu un sociālos plašsaziņas līdzekļus. Mēs risināsim šos jautājumus mūsu politiskajos dialogos un piedāvāsim tehnisko atbalstu ar mērķi mudināt citas valstis ārpus ES darīt to pašu.

Apmācīt, veidot spējas un iesaistīt tiešas saskarsmes darbiniekus visās attiecīgajās nozarēs

33. Radikalizācija un vervēšana terorismam ir process, kura gaitā mainīsies – bieži vien ievērojami – personas uzskati un/vai uzvedība. Šīs izmaiņas vieglāk var pamanīt tie, kuri atrodas attiecīgās personas tuvumā. Tas nozīmē, ka, iesaistot tiešas saskarsmes darbiniekus, var būt iespējas iejaukties pietiekami agrīnā posmā un novērst riskam pakļautu personu iesaistīšanu ar terorismu saistītā darbībā.
34. Daudzās nozarēs var palīdzēt novērst to, lai cilvēki atbalstītu terorismu vai veicinātu ekstrēmistu ideoloģiju, kas ir saistīta ar terorismu, vai kļūtu par teroristiem. Mācības skolotājiem, sociālās un veselības aprūpes darbiniekiem, reliģiskiem līderiem, kopienas policijas darbiniekiem un cietuma un probācijas dienestu darbiniekiem ir būtisks elements, lai programma radikalizācijas apkarošanai būtu sekmīga. Šie cilvēki jeb tiešas saskarsmes darbinieki var jau agrīnā posmā noteikt radikalizācijas pazīmes, tāpēc viņiem par terorisma radikalizācijas pazīmēm ir jāzina un tās jāsaprot.
35. Mums būtu jāveicina informētības palielināšanas programmu un nozarēm pielāgotu mācību moduļu izstrāde tiešas saskarsmes darbiniekiem, lai palīdzētu viņiem labāk saprast radikalizāciju un vervēšanu terorismam, iegūt prasmes runāt par jautājumiem, kas ar to ir saistīti, kā arī palīdzētu viņiem piedāvāt riskam pakļautām personām atbalstu vai tiem ieteikt specializētus profesionāļus, kas varētu palīdzēt vēl vairāk. Mums būtu jānodrošina arī tas, ka mēs izmantojam viņu pieredzi, lai to iekļautu turpmākā politikā, tostarp izmantojot ES radikalizācijas izpratnes tīklu (*RAN*) un Eiropas Policijas akadēmiju (*CEPOL*).

Atbalstīt privātpersonas un pilsonisko sabiedrību izturētspējas veidošanā

36. Valdībām ir aktīvi jāiesaista partneri cīņai pret radikalizāciju un teroristu vervēšanu. Pilsoniskās sabiedrības un privātā sektora iesaiste var nodrošināt virkni instrumentu un resursu, kā arī ieskatu par situāciju, kas ne vienmēr ir pieejams valdībām. ES radikalizācijas izpratnes tīkls (*RAN*) ir jo īpaši noderīgs forums šajā sakarā.
37. Sadarbība ar privāto sektoru un pilsonisko sabiedrību, lai uzlabotu uzticēšanos un pārredzamību, palīdzēs uzlabot personu izturētspēju pret teroristu ideoloģiju un mazinās to neaizsargātību pret radikalizāciju un pret vervēšanu terorismam. Kopienai iesaistei vajadzētu būt plašai un tai būtu jāatspoguļo kopienu dažādība.

38. Mums būtu jāpilsonvaro pilsoniskā sabiedrība veidot un veicināt izturētspēju un pretoties terorismam. Izturētspēju var veidot, nodrošinot personas un pilsonisko sabiedrību ar prasmēm un resursiem, lai izprastu un risinātu jautājumus saistībā ar radikalizāciju, kas rada terorismu. Praktiski tas var nozīmēt, piemēram, atbalstu jauniešiem un viņu izglītošanu, lai tiem palīdzētu veidot pozitīvu identitātes izjūtu un lai viņi saprastu teroristu vēstījumu draudus.
39. Mums ir tostarp jāveicina jauniešu izglītošana un apmācība, galvenokārt izmantojot skolas un universitātes, par jautājumiem, kas saistīti ar pilsonību, politiku, reliģisko un nacionālo toleranci, demokrātiskām vērtībām, kultūras atšķirībām un valstiski un politiski provocētas vardarbības vēsturiskajām sekām. Jo īpaši izglītības nozares dalībnieki ar to darbinieku atbalstu, kas strādā uz vietas, varētu sniegt nozīmīgu ieguldījumu, lai palielinātu informētību par terorisma jautājumiem un apzinātu un sniegtu atbalstu personām, kas ir pakļautas riskam.

Atbalstīt izstāšanās iniciatīvas

40. Tāpat kā ir procesi, kuru laikā persona kļūst radikāla un ir iespējams to savervēt terorismam, ir arī procesi, ar kuru palīdzību radikalizēta persona var atteikties no vardarbības, pamest grupu vai kustību, vai pat atteikties no pasaules uzskata, ar kuru atbalsta vai veicina ar terorismu saistītas ekstrēmistu ideoloģijas.
41. Dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja izstrādāt un pilnveidot izstāšanās un pārtraukšanas stratēģijas, kas pielāgotas kultūrai un konkrētiem apstākļiem. Dalībvalstīm un/vai ekspertiem būtu regulāri jānovērtē šīs programmas, lai nodrošinātu to efektivitāti.
42. Paraugprakses un pieredzes apmaiņa Eiropas līmenī, jo īpaši tā, ko sniedz *RAN*, var palīdzēt, izstrādājot jaunas programmas, iegūstot zinātību un reintegrējot bijušos teroristus.

Atbalstīt turpmākus pētījumus par radikalizācijas un teroristu vervēšanas tendencēm un problēmām

43. Lai atbilde uz terorismu būtu būtiska un efektīva, mēs turpināsim censties labāk izprast šo parādību visos tās veidos un ņemot vērā procesā iesaistīto dalībnieku lomu vietējā, reģionālā, valsts, ES un starptautiskā līmenī.
44. Papildus specializētajam ieguldījumam no visiem attiecīgajiem dienestiem pastāv liels daudzums literatūras un pētījumu, kas ir snieguši vērtīgu ieskatu par radikalizācijas, kas rada terorismu, virzošo spēku, kas ir saistīts ar daudziem faktoriem – personīgiem, strukturāliem, ideoloģiskiem, politiskiem, sociāliem, – kas var veidot atsevišķas personas unikālo ceļu uz radikalizāciju un vervēšanu terorismam.
45. Neskatoties uz šīm zināšanām un pētījumiem, joprojām ir vairāki svarīgi jautājumi jomās, kurās ļoti noderētu vairāk empīrisko pierādījumu un pētījumu – tie palīdzētu veidot politikas lēmumus nākotnē, arī attiecībā uz pārtraukšanas stratēģijām un programmām.
46. Ir ieteicamas apspriedes ar valdībām, kas ir saskārušās ar šo problēmu, ar akadēmisko aprindu pārstāvjiem, tiešas saskarsmes darbiniekiem no dažādām nozarēm, neaizsargātām personām, bijušajiem teroristiem, NVO, kā arī terorisma upuriem Eiropā un citur. Šajā ziņā īpaši noderīgs forums ir arī ES Radikalizācijas izpratnes tīkls (*RAN*), kā arī paredzētais zināšanu centrs, kas varētu darboties kā saikne ar dalībvalstīm. Dalībvalstu centieni dažādos darba virzienos ir vēl viens būtisks ieguldījuma avots un tas būtu jāsekmē un jāturpina.

Tāpat dalībvalstu valdībām būtu jācenšas izstrādāt sinerģija, lai veiktu plašākus pētījumus par radikalizācijas tendencēm un novērtētu pastāvošo praksi. Izpēte, ko veic ES līmenī, ar Komisijas finansējuma atbalstu var sniegt pievienoto vērtību, lai analizētu radikalizācijas aptuvenās tendences un piedāvātu iespējamus risinājumus.

Saskanot iekšējo un ārējo darbu radikalizācijas apkarošanā

47. Teroristu uzbrukumiem, kas plānoti pret mērķobjektiem Eiropā, bieži ir bijušas saiknes ārpus Eiropas teritorijas. Daži no tiem ir plānoti trešās valstīs vai ir tieši iesaistījuši cilvēkus no trešām valstīm; daži ir saņēmuši ārējo finansējumu; daudzos ir bijuši iesaistīti ārzemēs apmācīti cilvēki (piemēram, ārvalstu kaujinieki). Arī cilvēki no Eiropas ir veikuši teroristu uzbrukumus ārzemēs. Iekšzemes un starptautiskais terorisms bieži vien ir nesaraujami saistīti.
48. Ideoloģija, kas izstrādāta trešās valstīs, un vēstījumi, kas pārraidīti vai nosūtīti uz Eiropu, var ietekmēt radikalizāciju un vervēšanu terorismam Eiropā. Arī ceļojumi var būt daļa no radikalizācijas procesa. Ievērojams skaits personu, kuras ir bijušas iesaistītas teroristu darbībās, ir ceļojuši ārzemēs, kur tās ir ietekmējuši teroristisku organizāciju locekļi. Pilnveidojot robežu pārvaldības politiku, tostarp vīzu politiku, saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu Eiropas Savienībā ir svarīgi arī ņemt vērā šo stratēģiju, kā arī ES pretterorisma stratēģiju.
49. Papildus mūsu vietējā, reģionālā, valsts un Eiropas līmeņa pieejai, kuras mērķis ir novērst to, ka iedzīvotāji atbalsta terorismu vai kļūst par teroristiem, mums jāstrādā trešās valstīs un sadarbībā ar tām. Radikalizācija un vervēšana terorismam ārvalstīs vienādā mērā apdraud Eiropas pilsoņus un intereses gan ārvalstīs, gan Eiropā. Tāpēc ārējais aspekts ir būtisks elements mūsu radikalizācijas apkarošanas darbā. Uzdevums ir nodrošināt saskaņotību starp mūsu radikalizācijas apkarošanas darbību trešās valstīs un mūsu pašmāju pieredzi, balstoties uz tiesiskumu un starptautisko cilvēktiesību pilnīgu ievērošanu, gūtajām atziņām un gan pozitīvo, gan neveiksmīgo praksi. Lai to nodrošinātu, ir nepieciešams atbalsts trešām valstīm, lai tās nostiprinātu savu drošības sektoru, kā arī tiesiskumu.

50. Teroristu vēstījumos bieži tiek iekļauti jautājumi, kas skar ārpolitiku. Mūsu politiskajos dialogos un piedaloties starptautiskās organizācijās un forumos, mums būtu jāuzsver mūsu stratēģiskā pieeja un attiecīgi pasākumi, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā terorisma apkarošanas stratēģija un attiecīgās ANO Drošības padomes rezolūcijas, un būtu jāapmainās ar zināšanām. Mums ir arī attiecīgi jārikojas, lai veidotu spējas ārvalstīs, palīdzētu trešām valstīm veidot un īstenot savu politiku nolūkā novērst un apkarot radikalizāciju un vervēšanu terorismam, un palīdzētu saprast, ko darīt ar vēstījumiem, kas atbalsta terorismu.
51. Attiecīgos gadījumos būtu jāveicina izpratnes padziļināšana par radikalizācijas apkarošanas pasākumiem, kas iekļaujas valsts līmeņa attīstības plānošanā, kā arī radikalizācija jāņem vērā kā plānošanas pamats vispārējā valsts analīzē. Vajadzības gadījumā tas palīdzētu dažās ES attīstības programmās īpašu uzmanību pievērst konkrētiem ģeogrāfiskiem reģioniem un kopienām, kurās radikalizācija un vervēšana terorismam ir plaši izplatīta.

Stratēģijas īstenošana

52. Lai šo stratēģiju īstenotu, dalībvalstis darbosies gan atsevišķi, gan kopā, ar Terorisma apkarošanas koordinators, Eiropas Komisijas un EĀDD atbalstu. Gan dalībvalstīm, gan ES būtu jāstrādā arī saistībā cita starpā ar ANO, Eiropas Padomi, EDSO un Vispārējo terorisma apkarošanas forumu, lai šajā jomā veidotu projektus ārvalstīs.
53. Par uzdevumu apkarot radikalizāciju un vervēšanu terorismam galvenokārt ir atbildīgas dalībvalstis. Problēmas saistībā ar radikalizāciju un vervēšanu terorismam un to, kā ar to cīnīties, ir ļoti atšķirīgas dažādās dalībvalstīs, bet ir virkne kopīgu elementu un vispārēja vienošanās, ka mums ir jāstrādā kopā, lai risinātu šo problēmu, tostarp sadarbojoties ar plašu ieinteresēto personu loku, piemēram, pilsonisko sabiedrību, privāto sektoru un citām organizācijām.

54. Kā jau minēts iepriekš, pašreizējā stratēģija paredz dalībvalstīm iespēju veikt pasākumus valstu līmenī, pamatojoties uz kopīgu izpratni par radikalizācijas un vervēšanas terorismam faktoriem un principiem un pasākumiem, lai tās apkarotu. Tām jārīkojas, lai izstrādātu vai atjauninātu valsts stratēģijas, ņemot vērā savas vajadzības, uzdevumus un spējas, pamatojoties uz savu pieredzi un pieejamo *RAN* un ES iestāžu zinātību.
55. Dalībvalstīm valstu līmenī, kā arī Eiropas līmenī būtu jākoordinē politikas virzieni, jāapmainās ar informāciju un pieredzi attiecībā uz centieniem, lai risinātu problēmas saistībā ar radikalizāciju un vervēšanu terorismam, būtu jāievieš paraugprakse un jāsadarbojas, lai izstrādātu jaunas idejas.
56. Tas prasīs arī kopīgus centienus vietējā, reģionālā, valsts, Eiropas un starptautiskā līmenī. Ierosmes ārpus Eiropas var veikt ar to instrumentu, mehānismu un procesu palīdzību, ko ES ir izveidojusi ar atsevišķām valstīm un reģionālajām organizācijām, tostarp ar divpusējiem politiskiem dialogiem un palīdzības programmām.
57. Attiecīgās Padomes sagatavošanas struktūras tiek aicinātas sekot šīs stratēģijas īstenošanai.
-